

kiwi

Den Země

Deváťáci se loučí

Leonardo da Vinci

Slovo šéfa

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

V době, kdy píší tyto řádky, zbývá do prázdnin 8 týdnů. Rychle ten školní rok utekl, rychle uteklo i 9 let našim budoucím absolventům. Rozejdou se na střední školy, začnou novou etapu života. Věřím ale, že se i nadále budou setkávat, že si udrží přátelství, která na ZŠ vznikla. Třídy se rozjždějí na výlety. Na oslavu Svátku sousedů a Dne dětí pak zakončí

květen Zahradní slavnost. Těším se na vystoupení, která připravujete. Pak už zbude jen červnový finiš. Tak hodně sil do cílové pásky!

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	2
Rozhovor s Markétou Pertovou	3
Reprezentace školy	
Dělá víc, než musí	4
Olympijský odznak	5
Sdílená imaginace	5
Les očima reportéra - Děti malují pro Konto bariéry	6
Stalo se ve škole	
Zápis do 1. ročníku	6 - 7
Požární poplach	8
Den Země	9 - 10
Tučňáci noc s Andersenem	11
Nevidomí	12
Ponožkový den	13
TOP muffin	14 - 15
Devátáci se loučí	16 - 23
Projekty a výlety	
Projekt Komiks	24
Projekt Mokřady	24
Bezobalu	25
Rosničky ve Stromovce	25
Rosničky na Hradě	25 - 26
Stanice malých přírodovědců	27
Naše tvorba	
Hamletovský monolog	27 - 28
Ruční papír	28
Mona Lisa	29
Leonardo da Vinci	30
Kiwi komiks	31
Zahradní slavnost	32

Redakce

Linda Felgrová, Tereza Kvášová, Nikola Sedláčková, Klára Soukupová, 5. L; Lucie Hodíková, 5. M; Marie Anna Jechová, 5. N; Jan Myslíl, Sabína Sandu, 6. H; Josefina Černovská, Marek Chudoba, Orši Miklósová, 7. G; Charlotta Daniela Šnorová, 8. C

Metodické vedení a úprava foto: Mgr. Blanka Štěrbová, Grafická úprava: Mgr. Jiří Valášek

Všechny obrázky, pokud není uvedeno jinak, jsou vedeny pod licencí Creative Commons.

Rozhovor s Markétou Pertovou

Jan Myslíl & Jakub Pert, 6. H

Jste učitelka nebo asistentka?

Jsem zaměstnaná jako asistentka pedagoga.

Komu pomáháte?

Každému, kdo to potřebuje.

Na jakém stupni pomáháte?

Primárně na druhém, občas na prvním.

Pomáhala jste i na jiné škole?

Ne.

Baví vás práce s dětmi?

Ano, s dětmi pracuji ráda, vidím to jako smysluplné.

Je asistence vaše původní povolání?

Ne, před mateřskou dovolenou jsem učila na ZŠ a vedla keramické kurzy.

Čím jste chtěla být jako malá?

Veterinářkou.

Kolik je vám let?

45

Máte děti?

Tři syny.

Máte ráda sport?

Jen sport na čerstvém vzduchu.

Jaký sport děláte?

Lyžování, snowboarding, plavání a vodní turistiku.

Máte nějaké domácí zvíře?

Psy, kočku, suchozemské želvy, pakobylky a nové listonožy.

Chtěla byste nějaké další?

Neofému, ale naše kočka s tím bohužel nesouhlasí.

Prožila jste nějaký adrenalinový zážitek?

Ne.

Vaříte česká jídla?

Ano, ale vaření není smyslem mého života.

Jaké jídlo máte nejradši?

Čokoládu.

Máte ráda český jazyk?

Ano, je to přece můj mateřský jazyk.

Mluvíte ráda jiným jazykem?

Jen když je to nezbytně nutné.

Cestujete ráda?

Ano, doufám, že se k cestování vrátím.

Jaká destinace je vaše nejoblíbenější?

Miluji moře severní i jižní, takže všechny přímořské státy.

Dokázala byste strávit den bez telefonu?

Ano, telefon k životu nepotřebuji a takové dny mívám často.

Co byste dělala, kdybyste ho neměla?

Nemohla bych telefonovat.

Děkujeme za rozhovor! :-)

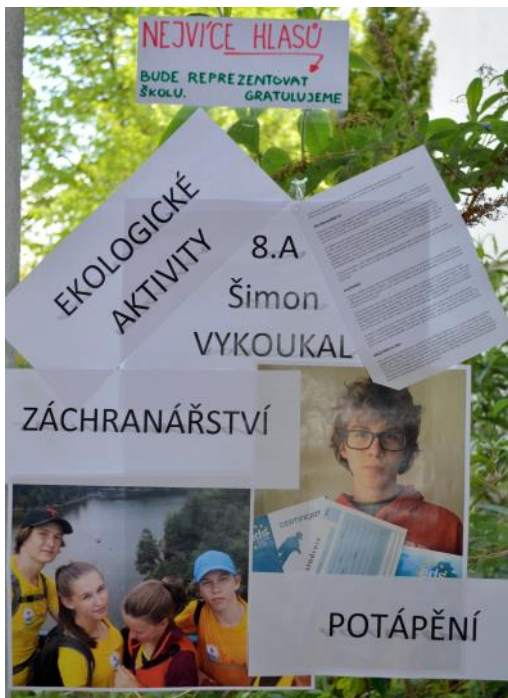
Reprezentace školy

Dělá víc, než musí

Andulky

Letošním reprezentantem naší školy v anketě „Dělá víc, než musí“ se s největším počtem hlasů stal Šimon Vykoukal, žák VIII. A. Slavnostní večer s oceněním žáků je plánován na 6. června a proběhne tradičně na Nuselské radnici. Akci pořádá pro svých 21 základních škol Městská část Praha 4.

Co charakterizuje našeho reprezentanta, který dělá víc, než musí?

Šimonovi je 14 let, má rád zeměpis, mapy, přírodu, zvířata a vodu, baví ho psát.

ZÁCHRANÁŘSTVÍ

Čtvrtým rokem se pod vedením VZS Praha 15 učí vodním záchranářem. Začínal jako plavec, ale to ho nudilo. Rád dělá něco smysluplného,

učí se zachraňovat lidské životy. Má 2x týdně má tréninky v bazénu, 1x za 14 dní zdravotní a v létě týdenní soustředění, kde nejen hodně plave a zachraňuje, ale také se učí ovládat veškerá plavidla (díky čemuž se zamíloval do jízdy na kajaku a učí se sjíždět divokou řeku), rychle reagovat při simulacích a pracovat v týmu. Až bude plnoletý, chce získat kvalifikaci vodního záchranáře a pomáhat jako dobrovolník. Jenom se bojí, abychom za pár let vůbec měli ještě vodu, když se k přírodě chováme tak necitlivě.

POTÁPĚNÍ

Už jako malého kluka ho fascinoval podmořský svět a toužil se potápět. Když viděl dokument Ocean plastů, cítil obrovský vztek a bezmoc. Nerozumí, proč jsou lidé tak bezohlední, jezdí si k moři takovou dálku, ale vyhodit odpadky do koše, co jsou pár metrů od nich, neumí? Objevil partu 4OCEAN, která čistí oceány, stejně jako PADI a další dobrovolníci. Přál si naučit se potápět, vidět ten krásný a fascinující svět pod vodou, ale také pomáhat. Začal se základním kurzem potápění. Nyní se učí teorii, v květnu absolvoval 4 ponory s přístrojem v bazénu a v září dokončí kurz čtyřmi ponory na volném moři, kde se bude potápět do hloubky max. 20 metrů. Až bude starší, chce jet v létě přes prázdniny pomáhat do míst, kde se může aktivněji zapojit.

AKCE PRO KLIMA

Toto souvisí i se znečištěnými oceány a moři. Máma je, co se týče ekologie a politiky, zapálená aktivistka, takže se s těmito tématy setkává denně a je za to rád. Neuvědomujeme si, jaké nebezpečí nám hrozí, pořád máme pocit, že se dá všechno opravit a zachránit. Ale planetu opravit nejde, bereme zvířatům život, krademe si náš život a je potřeba to zastavit. A co dělá Šimon za sebe? Neplýtvá vodou, třídí odpad, nekupuje a ani nechce dostávat nové zbytečné věci, oblečení nakupuje v second handech, neničí a neznečišťuje přírodu, ale čistí ji.

Olympijský odznak

Andrea Dudrová

OLYMPIJSKÝ ODZNAK

Dne 29. dubna se na ZŠ Jitřní konal další ročník soutěže všestrannosti OVOV.

16 našich statečných žáků a žákyň bojovalo o co nejlepší výsledek v pěti disciplínách podle roku narození. K nejlepším umístěním mezi jednotlivci patří

3. místo V. Koblého, 4. místo T. Kovaříkové,
5. místo D. Kopřivy i P. Pitřince,

6. místo E. Hanzlové, 8. místo J. Brábka, M. Volka a Le. Weinholdové.

Naše družstvo skončilo na 4. místě, ale počtem bodů dosáhlo v rámci Prahy na sedmou příčku.

Všem BLAHOPŘEJEME!!!

Sdílená imaginace

Helena Pavlovcová

V rámci Film Festivalu 2019 ve Zlíně se koná 16. celostátní přehlídka výtvarných prací dětí a mládeže. Pokud máte v úmyslu navštívit Zlín od 25. května do 7. června 2019, zastavte se v ulici Štefánikova 5670. Mezi vystavenými pracemi mají výtvar-

ná díla i naši žáci (Pavová E., Mytisková M., Bazarov M., Pogřebnyak M., Jankovičová N., Holakovská K., Důrasová E., Hrdonková M., Kyliánová L., Vocelová D., Egerová V., Hobza L. ...)

Helena Pavlovcová

I II. kategorie / 2. stupeň ZŠ: 1. místo - Kosová Kateřina, Miřátská Anna, 3. místo - Humplíková Ema, Nechanická Tereza, Veličová Emma, Lutchenko Jura, Vaško Dan.

Nejlepší a vybrané výtvarné práce budou bezplatně využity pro tvorbu obrazové části

stolního kalendáře "Děti malují pro Konto Bariéry", který bude vydán pro nadcházející rok a jehož prodejem budou získávány finanční prostředky na nákup školních pomůcek pro zdravotně postižené děti.

Stalo se ve škole

Zápis do 1. ročníku

Linda, Nikola, Klára a Tereza, 5. L

Ve středu a ve čtvrtek 3. a 4. dubna se konal zápis do 1. ročníku a přípravné třídy. Naše třída se na parlamentním výjezdu přihlásila k pomoci při jeho pořádání. Připravili jsme stanoviště pro děti, které na zápis čekaly nebo už byly po něm. Ve spojovací chodbě jsme si rozložili sedm stanovišť na téma „povolání“.

Popeláři, zdravotní sestry, veterináři, archeologové, učitelé, malíři, vojáci. Děti například

třídily odpad, poznávaly písmenka a čísla, zvířátka. Třídily, co patří do lékárničky, skládaly lidské tělo jako puzzle. Obvazovaly tlapičku psovi, vyhrabávaly dinosaura, střílely do kelímků a kreslily. Děti byly většinou šikovné, některé se styděly. Překvapilo nás, že některé maminky se snažily úkoly plnit za děti a jiné byly nepříjemné. Zápis se nám líbil, i když byl pro nás hodně únavný. Všem prvňáčkům přejeme hodně úspěchů a pěkné známky. Ať se jim v naší škole líbí!

Požární poplach

Honza 6. H; Marek 7. G

V pondělí 8. dubna při třídnické hodině pan zástupce školním rozhlasem vyhlásil evakuaci nové budovy, protože v jejím suterénu se nacházelo ohnisko požáru. Na základě instrukcí od třídních učitelů se všichni žáci rychle přesunuli před školu. Paní zástupkyně jsme nahlásili počty žáků a za půl

hodiny jsme se vrátili do školy. Shromáždili jsme se v tělocvičně, kde nám oznámili smysl cvičení a představili tři hasičské jednotky, které musely dorazit k naší škole a zachránit figuranty. Škola se vrátila do běžného provozu na 3. vyučovací hodinu.

Den Země

Ve středu 24. dubna se na naší škole uskutečnil Den Země. Pan učitel Brabec připravil výlety na místa, kde jsme se mohli seznámit s ochranou přírody a životního prostředí. Ve skupinách jsme se s učiteli rozjeli po celé Praze a navštívili zajímavá místa. Všude jsme poznali spoustu zajímavých věcí a výlety jsme si užili. Představíme vám některá místa, která jsme navštívili.

Království železnic

Petr Podlešák, Zajíci

Dne 22. 4. se každý rok slaví Den Země. Naše třída 2. Z tento svátek oslavila návštěvou Království železnic. Byli jsme tam na recyklační akci, dostali jsme listy na vyplňování o recyklování. A chodili jsme po celém areálu Království železnic a prohlíželi jsme si modely kolejíšť, vláčků a českých krajů. Před tím nám paní učitelka ukázala na internetu Tondu Obala, to jsou internetové stránky o recyklování a třídění odpadu. Tonda Obal vysvětluje, jak se má zacházet s papírem, plastem, sklem a s kartónem. Dají se tam hrát i zábavné a poučné hry.

Farma Netluky

Nikola a Klára, 5. L

S panem učitelem Zikešem jsme jeli na farmu Netluky. Uvítala nás paní, která nás následně provedla celou farmou. Na botách jsme měli návleky, abychom k dobytku nezanесли škodlivé bakterie. Nejdříve nás zavedla ke skotu, poté k telátkům, na kterých dělali výzkum. Nakonec jsme šli k prasnicím a selátkům. Všechna zvířata jsme si mohli pohladit. Protože jsme byli hodní, mohli jsme na farmě zůstat o půl hodiny déle.

Land Art Happening

Linda Felgrová, 5. L

Ze školního dvora jsme s paní učitelkou Šírokovou a panem učitelem Nedelkou

odešli do Krčského lesa. Tam jsme nejdříve sbírali odpadky a pak jsme z přírodních materiálů měli vytvořit jakékoliv obrazce.

Subtropický a tropický skleník Botanické zahrady Praha

Lucie Hodíková, 5. M

S panem učitelem Fialkou jsme jeli do Botanické zahrady v Tróji. Skleníkem nás provedla průvodkyně. Naučila nás nové věci o subtropických a tropických rostlinách a taky nám řekla, co se z nich může vyrábět. Program byl dost krátký, proto jsme se šli podívat i na motýly. Pak jsme podnikli menší dějepisnou procházku po Tróji. Program se nám líbil.

Čistička odpadních vod

Michal Berger, 5. M

S panem učitelem Hubáčem jela naše skupina k čistírně odpadních vod Bubeněč. Vešli jsme do podzemí, kde jsme viděli hodně odpadních vod. Ukázali nám, jaké přístroje používají a jak se s nimi pracuje. Také jsme jeli loďkou a běželi potrubím. Právě to se nám líbilo nejvíce. Nečekali jsme, že něco takového pod Prahou existuje.

Průhonický park

Kristýna Šťovíčková a Barbora Pejšová, 5. M

S panem učitelem Mrkvou a paní učitelkou Štěrbovou naše skupina navštívila Průhonický park. Šli jsme po modrém okruhu a měli jsme si zapamatovat pět kytek. Bavilo nás poznávat nové kytky se zajímavými názvy. Viděli jsme třeba kaktusy opuncie, tulipány, petrklíče, narcisy a blatouchy. Na louce jsme si z pampelišek zkoušeli uplést věneček. Moc se nám tam líbilo.

Tučňáci noc s Andersenem

3. T & Lenka Kabelová

V pondělí 18. března jsme měli akci „Noc s Andersenem“. Téměř celá třída Tučňáků i s paní asistentkou Janou a i s panem vychovatelem Lukášem (no a taky se mnou) spala ve škole. Vyprávěli jsme si o spisovatelích, plnili jsme různé úkoly, přišel za námi duch jednoho spisovatele... prostě zažili jsme toho moc. Posudte sami. Můžete si přečíst to, co si o tom napsali někteří Tučňáci.

Lottinka Töpfer

Dne 18. 3. jsme spali ve škole. Ráno jsme se normálně učili. Po vyučování jsme šli domů připravit se na přespávání ve škole. V půl sedmé jsme přišli do třídy a loučili jsme se s maminkou a s tátou. Když rodiče odešli, tak jsme si připravili spacáky a karimatky na zem. Potom se vyráběla kniha Noc s Andersenem. Psali jsme tam něco o našich nejlepších knihách a něco o spisovatelích. Mezitím jsme měli pizzu. Mně hodně chutnala. A potom jsme vyvolávali ducha!!! Ten duch se vžil do pana vychovatele. Po vyvolání ducha jsme si pustili pohádku Malá mořská víla od Andersena. Ale ještě před pohádkou jsme měli???????????????????? D i s k o š k u!!! Když jsme si pak pouštěli pohádku, mezitím jsem usnula. No a druhý den jsme se učili. J

Evička Rašková

Když jsme přišli do školy, začali jsme si připravovat spacáky. Potom jsme šli vyrobit knihu, ve které byla spousta kapitol. Když to

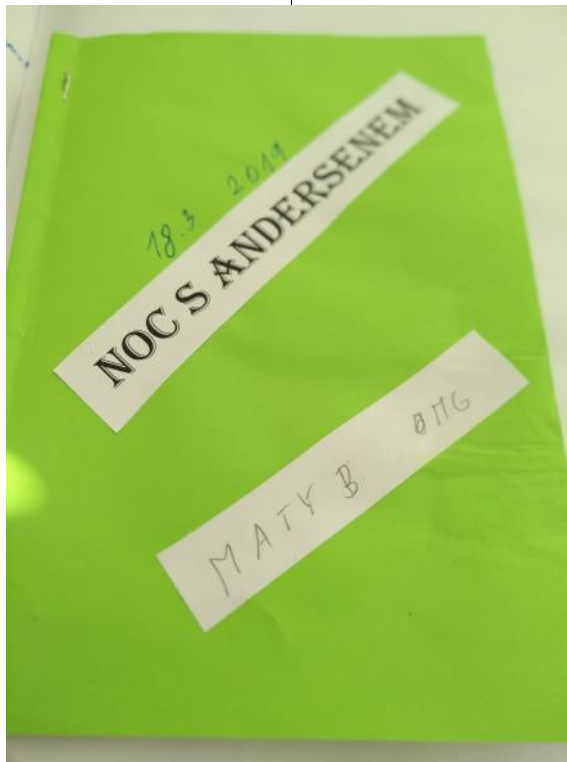
bylo hotové, dali jsme si večeri a to byla pizza. Potom jsme šli vyvolávat ducha. Ten duch šel do pana vychovatele. Ondra Trhoň uhádl, kdo to je. Byl to totiž Andersen. Potom jsme si řekli, koho bychom chtěli vyvolat my. Já jsem chtěla vyvolat husity, mám je v rodině. Do knížek jsme si psali o různých spisovatelích. Když jsme toto všechno udělali, šli jsme do pyžam a začala diskotéka. Tančili

jsem a tančili pořád. Potom jsme se dívali na „Malou mořskou vílu“. Holky spaly ve 3. T a kluci spali ve 3. S. Kluci vstávali ve 4.00 ráno a my holky jsme spaly do 6.35. Jedna z nás, Ema Kunešová, vstala už v 6.00 hodin. Ještě jedna holka vstala v 6.00. A to byla Lotti Töpfer. Potom jsme měli snídani, no a nakonec jsme se šli učit. Tento zážitek bych chtěla zažít znovu a moc mě to bavilo. Toto píšu dne 21. 3. 2019. A ahoj. J

Matyáš Blažek

V pondělí jsme spali ve škole. Nejdříve jsme si udělali deníček na téma „Noc s Andersenem“ a u toho

jsem jedli pizzu. Potom jsme vyvolávali ducha. Ten duch byl v panu vychovateli. Byl to Andersen. A nakonec jsme si pustili do půlnoci pohádku „Malá mořská víla“. Ráno jsme vstali ve čtyři a dali jsme si snídani. Paní učitelka s paní asistentkou udělaly čaj a asi po dvou hodinách vstaly holky. Po snídani jsme si pustili „Návštěvníky“. Potom přišli ti, co nespali ve škole, a normálně jsme se učili.

Nevidomí

Rosničky

Natálie Klásková

V pátek 26. dubna se k nám přijela podívat paní Katka, která je nevidomá, a pan Míra, který je slabozraký se 16 dioptriemi. A s sebou přivedli pejska Elišku. Dozvěděli jsme se o ní, že ji cvičili dva roky. Je to totiž pejsek, který když Katce něco spadne, tak to podá. Podá třeba korunu nebo granule a nesní je, podá hůl i vodítko. Eliška v metru nebo autobuse ví, kdy vystoupit. Jakmile ji ale někdo pohladí, tak si myslí, že už její práce skončila, má volno a nesoustředí se. Katka a Míra nám ukázali hodně věcí, jako třeba slepecké hole, pak žlutou věc, která se zavěsí na okraj hrnku a pípá, když je hrnek plný. Nebo přístroj, který přiložíte k oblečení, a on nám řekne barvu oblečení. Také nám řekli, že slepecké pomůcky jsou hodně drahé. Návštěva se mi moc líbila. Přeji vám, abyste se s nimi mohli také seznámit.

Václav Brábek

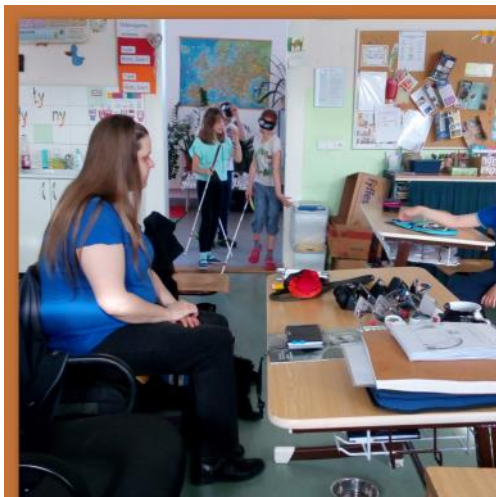
Nejdříve nám povídali, jaké mají potíže se zrakem. Potom nám rozdali slepecké hole a klapky na oči a zkoušeli jsme si je na chodbě. Následně nám ukazovali Braillovo písmo a jak ho čtou. Měli také deset brýlí, které byly od-

lišné a simulovaly různé vady zraku. Ukázali nám také přístroj, který se jmenoval Hladinka, který dává signály, že je hrnek plný. Jeli-kož Míra nebyl úplně slepý, tak používal lupy, které mu hodně pomáhaly. Ukázali nám také výcvik Elišky.

Jonáš Haloda

Vyzkoušeli jsme si, jaké to je chodit poslepu se slepeckou holí, a také jsme se dívali přes speciální brýle, které simulovaly různé oční vady. Takže nyní víme, jak špatně vidí slabozrací. Nevidomí používají Braillovo písmo, které nám představili a přečetli nám ukázkou z Macha a Šebestové. Návštěva se mi moc líbila a dozvěděl jsem se spoustu nových věcí.

Nutno dodat, že organizace Návštěvy potmě zajišťuje návštěvy u seniorů nebo lidí, kteří nemají dostatek možností stýkat se s lidmi. Nevidomí a slabozrací si s nimi povídají nebo hrají hry, vaří, mohou i masírovat atp. Tato služba je potom placená. Nevidomí si tak vydělávají na pomůcky, které jsou jinak velmi drahé. Pokud se chcete s jejich činností seznámit, podívejte se na stránky www.navstevypotme.cz

Ponožkový den

Včelky

Veronika Müllerová

Letos oslavily Včelky 21. března nejen první jarní den, ale i jednu novinku: SVĚTOVÝ DEN DOWNOVA SYNDROMU. V ten den si bereme na každou nohu každou ponožku jinou. A víte proč ponožku? Lidé s Downovým syndromem (zkratkou DS) mají totiž rozbitý 21. chromozom – místo dvou mají tři chromozomy (proto je den DS právě 21. 3.) a ten chromozom vypadá zrovna jako ponožka!

O nich a jejich problémech jsme si ve škole celý den povídali a zkoušeli, co jim nejde, a hráli jsme si, např. zavazování kličky u boty kleštičkami (protože nemají moc šikovné ruce) nebo párování ponožek poslepu (lidé s DS totiž špatně vidí, protože mají docela šikmé oči). Někdy jim špatně rozumíme, co říkají, někdy chodí docela houpavě, někdy nejsou úplně moc chytří. Jsou ale fajn kamarádi. A jsou rádi, když jim pomáháme, aby mohli

taky chodit do školy a hrát si a jezdit na kole a tak.

To všechno jsme si vypravovali a ukazovali na interaktivce. Byl to prima PONOŽKOVÝ DEN!

Naše legrační ponožky jsme mockrát vyfotili – ve třídě, na zahradě, na Rampelníku a tak – a fotky jsme poslali na internet PONOŽKOVÉ VÝZVY. Koukněte se taky a příští rok přijďte taky legračně oponožkování!

Natálie Nývtová

Na fond bylo darováno symbolických 2103 euro... což je asi 108 000 korun. Za tuto částku bude moci 35 rodin se svými dětmi absolvovat interaktivní tábor, který jim pomůže k jejich integraci do společnosti a k plnohodnotnějšímu životu.

TOP muffin

Lucie Hodíková, 5. M

V úterý 26. března se uskutečnilo finále soutěže Top Muffin, kterou uspořádala naše třída. Ze zúčastněných 63 muffinů, které upekli a nazdobili žáci naší školy, bylo vybráno 9 pro odbornou porotu. Ta hodnotila vzhled, chuť, tvar, barevnost a kyplost. V porotě zasedli herec a zpěvák Milan Peroutka, náš třídní učitel Tomáš Mrkva, kuchař Tomáš Dvořák, michelinská kuchařka Lucie

Průšová a cukrářka Dorka Březinová. Nejúspěšnější byly muffiny Lucie Fantové (6. Ch), Nikolý Bělohlávkové (5. L) a Rozárky Šorejskové (5. N). Všichni finalisté dostali 1 kg mléčné čokolády a vítězové navíc knižní odměny, dorty a poukázku na cukrářský kurz u michelinské kuchařky. Soutěž se podařila, diváci v sálku i porota byli moc spokojeni.

CUPCAKE SE SLANÝM KARAMELEM A PISTÁCIEMI

1. MÍSTO v soutěži - Lucie Fantová (6. CH)

Těsto:

250 g hladké mouky, 1 prášek do pečiva, 125 g cukru moučka, 1 vejce, 80 ml oleje,

250 ml zakysané smetany.

Náplň a poleva (slaný karamel):

1 hrnek cukru krystal, 6 lžic vody, 2 lžičky soli, 150 ml smetany ke šlehání, lístky máty, pistáciové ořechy.

Postup přípravy:

Uvedené ingredience smícháme dohromady, utřeme z nich lité těsto a poté jim plníme formy do 2/3. Předem si rozehejeme troubu na 180° C a pečeme potřebnou dobu (kontrola špejří). Karamel, kterým naplníme střed moučnicků a také ho využijeme jako polevu, se tvoří takto: nejprve smícháme cukr a vodu v kastrůlku, který zahříváme na středním plameni (nemíchat – nechat bublat až obsah zhnědne). Poté odstavíme ze sporáku a přidáme sůl a promícháme, pak postupně přiléváme smetanu ke šlehání a pořád mícháme. Nakonec vykrajovátkem vykrojíme střed, naplníme moučnick náplní a taktéž jej polejeme. Zbývá jen moučnick posypat pár nadrobno nasekanými kousky pistáciových ořechů a dozdobit snítkou máty.

Devátáci se loučí

Výletníci

Na vyprodaném stadionu učeben, chodeb, kabinetů, sboroven, jídelen, toalet Základní školy Jižní pomalu končí tradičně vypjaté devítileté klání pedagogů proti nám, odcházejícím devátákům. Asi to bude jako vždycky remíza. V závěru se sice zdálo, že učitelům docházejí síly a začínají pomalu rezignovat. Ale nebylo to náhodou dáno tím, že nás vyšroubovali k velkým výkonům před blížícími se příjimačkami a pak se jen chytrě stáhli do obrany? A pozor na jejich pověstný finiš na konci školního roku! Nesmíme ztratit ostražitost a dohrát to celé až do úplného závěru. Fair-play samozřejmě.

Určitě si promítneme, kdo stojí nebo v uplynulých letech stál na druhé straně hřiště. Setkali jsme se s lidmi různými – přátelskými, empatickými, ochotnými, chytrými, hodnými, pečlivými, ale i leckdy stresovanými, trochu zlomyslnými, někdy zamračenými, někdy lehce arogantními, avšak většinou pře-

jícnými, kamarádskými, veselými, vstřícnými a hlavně usměvavými. S postupujícím věkem si uvědomujeme, jak těžké postavení mnohdy měli. Jejich protivníci jsme přeci byli MY a my se známe. Naše souboje nebyly vždycky úplně fér. Varování a žlutých karet jsme dostali nepočítaně. S blížícím se koncem se nemůžeme zbavit dojmu, že naši soupeři řešili situace s nadhledem, tolerancí, spravedlivě, smířlivě, a hlavně odpovědně vůči naší budoucnosti.

Všichni teď změňme dres a rozehrajeme nová utkání. I naši soupeři budou jiní a pravidla se budou muset přitvrdit. Pak si moc rádi vzpomeneme na souboje ze základní školy. Nezbyvá nám nic jiného, než se chopit míče, vyrazit vpřed a při vzpomínce na naše nynější učitele vstřelit gól, kterým jim poděkujeme za přínosných devět let zkušeností a rad.

Adéla Červenková

9. V

Užívej si, dokud můžeš

ŽIVOT SI UŽÍVEJ NA PLNO

Veronika

NEUČÍME SE PRO ŠKOLU,
ALE PRO ŽIVOT.

Míša

TALENT NENÍ VŠECHNO

KIKI

VLASY. ZÁKLAD ŽIVOTA

Nikdy jsem nebyl na velký (můj Filip)

Vojtěch

OSUD MÍCHÁ KARTY,

MY HRAJEME

Jedu domů po trati.

MATĚJ

ELLA

Arsen
As
74, 12

- To jsem já

Čím větší výstřih, tím
větší EGO!

IT'S ALL ABOUT
THE BROWS

CHCETE-LI USPĚT, ZDVŮSNÁSBTE
POČET SVÝCH NEÚSPĚCHŮ

DĚVKA

ŽÁDNÉ OČEKÁVÁNÍ =
ŽÁDNÉ ZBLAŤNÍ

David

Pavel

80% ÚSPĚCHU
JE DORAZIT, KAM MÁTE

Matěj

Udělej co chceš
ty, NE ostatní!
Denisa

Nevěřte všemu, co jste slyšeli.

POKUD MÁTE ODVAHU
ZAČÍT
MÁTE ODVAHU USPĚT

Ahoj

KDYŽ SE TI DVEŘE
ZAVŘOU, NAJDI
ZADNÍ VCHOD

HLAVNĚ USMĚV:)

Budte šťastní, dostoři.

NEJSEM VAŠEK

ZKUŠENOST JE DOPRA ŠKOLA,
ALE ŠKOLNĚ JE PŘÍLIŠ DRAHÉ.

UČITEL TI MŮŽE OTEVŘÍT DVEŘE,
ALE VSTOUPIT MUSÍŠ TY SÁM.

SHOUT OUT TO ALEXA!

Nic nemůže trvat věčně, a to ani základní škola. Strávili jsme zde celkem devět, většinou krásných a občas i krušných let, nabitých všemi možnými zážitky. Vytvořili jsme si spoustu přátelských vztahů, ale teď už je načase rozhodnout se, co dál v životě. Je to těžký, ale důležitý krok, který musí zvládnout každý z nás. Když jsme sem před devíti lety přišli, byli jsme ještě malými dětmi, kterým záleželo hlavně na tom, s čím si budou hrát. Ale

postupem času se z nás snažili všichni učitelé udělat stále dospělejší lidi. Kdoví, možná se jim to u některých povedlo, ale každopádně je už čas roztáhnout křídla a vyletět z hnízda pryč. Tímto se tedy se všemi loučíme a přejeme jim, aby prošli základní školou bez potíží a bez nesnází, jak se to podařilo i nám.

Věra Mráčková

9. Ž

Televize není nepřítel
Televize se dá vypnout

Nestrácej nádeje! Žitřek tvoříš
dnes a nemá nic společného
se včerejkem. Verka

NEUČTE SE PRO ŠKOLU,
ALE PRO SEBE.
KATEŘINA KOSOVÁ

by jste chtěli vstát:
-Jakub Coufal

Vždycky všechno dopadne dobře, a pokud něco nedopadlo
dobře, tak to ještě není konec. Aneta Petřel

Přestani se snažit
dělat šťastné úplně všechny.
Nejsi čokoláda.
Božna Kuklová

Bojuj až do konce
Veronika Kunčíková

Mám roztáhnout křídla?

Zoritel

Samí vole a stádo nikde
Vítězka V

Neteplá hodina

Nejlepší věc na přátelství s Oskarem
je že velmi rychle uprostřed noci zavolat
a prout vás o úkol z matematiky.

Čas jde po zpátku

- Ondřej Klavčák

Kdo hledá maději?
Kdo hledá, majce ji.

Libuše

„Dej si správně, ale pravda běží maraton.“

Ne vím ...

- Nella Mazurová

Ten kdo nikdy nevidí, nikdy se ne stane
Vítězka V

Čím víc jíme,
tím větší máme
hlad
Hochytková N.

CHYBY JSOU DŮKAZEM
TOHO ŽE JE O
NĚCO SNAŽÍŠ...
♥♥♥

K vítězství vede mnoho
cest, je jen na tobě,
kterou si vybereš

Nedopusťte, aby malá hádka
zničila velké přátelství.

Konec je konec.
Vomerská T.

ŠIMON BIALAS

TEREZA H.

Když miluješ, co máš, tak
máš vše, co potřebuješ.

Projekty a výlety

Projekt Komiks

Jan Myslíl, 6. H

2 0. března Housenky, Ještěrky a Chrousti měli projekt komiks. Nejdříve Housenky a půlka Chroustů dělaly komiks a žáci z druhé půlky Chroustů a Ještěrky měli přednášku o vytváření komiksu s Lukášem Fibrichem. Komiks jsme tvořili venku ve skupinách po 4 až po 5. V komiksu jsme byli my

jako hlavní postavy a každá skupina měla svůj fotoaparát. Když jsme komiks dodělali, vyměnili jsme se s druhou skupinou. Nejdříve nám pan Fibrich řekl o základech, například kde mají být bubliny a jaké druhy bublin jsou. A potom jak se malují různé emoce. Projekt byl velmi zajímavý.

Projekt Mokřady

Sofie Hrubešová, 6. H

1 7. 4. 2019, den před Velikonocemi, jsme navštívili mokřad v Toulcově dvoře. Jen tak do úvodu, abyste pochopili, co je to mokřad, mokřad je vlastně místo, kde celoročně není voda, v létě vždy vyschne a pak se opět naplní dešťovou vodou. Když jsme se dostali na místo, seznámili jsme se s instruktory, pak jsme se pomocí takové malé „hry“ rozdělili do skupin, ve kterých jsme po celou dobu pracovali. Ze začátku jsme se dozvěděli něco o tom, co je to mokřad, jací živočichové v něm žijí a spoustu věcí okolo. Dále jsme dostali pokyny, jak se chovat u mokřadu. Pak jsme se konečně vy-

dali k samotnému mokřadu. Dostali jsme pracovní listy, které jsme vypracovávali po celou dobu u mokřadu. Úkoly se vztahovaly hlavně k lovení živočichů z mokřadu. A právě to bylo na tomhle projektu nejzajímavější. Přesto, že bylo v mokřadu méně vody než minulý rok, moc jsme si to užili. Tenhle projekt byl hodně zajímavý a rozhodně jeden z nejlepších, které jsem kdy zažila. Snad i moji spolužáci jsou doufám rádi, že jsme se mohli dostat někam, kam se normálně nedostaneme. Ti, kteří tam ještě nebyli, se mají na co těšit!

Bezobalu

Romana Andrysíková

Bezobalu – je to nezisková organizace, která zkoumá a vyvíjí způsoby, jak co nejúčinněji předcházet vzniku odpadu. Navštívili jsme prodejnu, která má v Praze již 3 pobočky, ve kterých prodávají např. ovoce, zeleninu, sušenky, luštěniny, kosmetiku, stáčenou drogerii, a to většinou od lokálních

dodavatelů. Na tomto projektu se mi líbí, že veškeré zboží je ve skleněných nádobách, ze kterých se poté přesype do obalu, který si zákazník přinese sám. Doporučuji se podívat na stránky www.bezobalu.org a zajít do jedné z poboček. Moc jsme si to užili!

Rosničky ve Stromovce

Adam, Matyáš, Šimon, Matouš a Kristýna, 4. R

2. dubna jsme byli na výletě se Stromovce, v Královské oboře. Tentokrát jsme nebyli v Planetáriu, ale prošli jsme se parkem. Měli jsme průvodce, který se jmenoval Štěpán. Provedl nás po celém parku. Povídalj jsme si o stromech, o keřích a o kytkách. Štěpán nám pověděl i o historii parku. Říkal nám, že za rok 2018 se mimo koše nasbíralo 52 nákladních aut odpadků, a spousty zajímavostí o parku, třeba že se park propadl při budování tunelu Blanka. Nebo že krkavci jsou velmi chytří ptáci. Ve Stromovce najdeme

Vodárenský domek, Motýlí louku a psí louku. Taky Rudolfovu štolu. Za vlády Rudolfa II. ji stavěli 10 let. Je dlouhá přes jeden kilometr a sloužila k přepravě vody z Vltavy. Dozvěděli jsme se, že se do netopýřího domku vejde 150-200 netopýřů a že Stromovka je velká jako 26 fotbalových hřišť, kdysi byla jeden velký rybník. Když jsme šli zpátky, viděli jsme Šlechtovu restauraci, veverku a Planetárium. Jeli jsme tramvají, autobusem a metrem. Výlet byl velmi poučný a moc se mi líbil.

Rosničky na Hradě

4. R

Jonáš Haloda

V úterý 16. dubna jsme se třídou Rosniček byli na vycházce na Pražském hradě. Po příchodu a nezbytné kontrole jsme nejprve zašli do Vladislavského sálu, který byl postaven za vlády Vladislava Jagellonského. Dnes v něm probíhají například volby prezidentů. Potom jsme byli v Ludvíkově křídle. Paní učitelka nám povídala o třetí pražské defenestraci, která se právě v těchto prostorách udála. Když prohlídka skončila, šli jsme se podívat

do Chrámu sv. Víta. Kde jsme si mohli prohlédnout krásné obrazy, sochy, hrobky českých králů a nahlédli jsme do kaple sv. Václava. Nakonec jsme šli do Císařské konírny na výstavu 100 let česko-slovenské koruny. Byla tu vystavena spousta mincí a bankovek. Jedna největší v hodnotě sto milionů Kč.

Markéta Jandová

16. dubna jsme se třídou vyrazili na vycházku na Pražský hrad. Hned po příchodu jsme si

dali svačinu a paní učitelka šla vystát frontu na vstupenky. My jsme hráli na tichou poštu. Když se vrátila, šli jsme do Vladislavského sálu a pak do Ludvíkova křídla, kde proběhla 3. pražská defenestrace. Historka se dopovídala a my jsme mohli jít do Chrámu sv. Víta. Odtud jsme šli na výstavu českých (československých) peněz. Tam nás čekaly pracovní listy a nádherná tužka. Výstava byla krásná a náš program na Pražském hradě byl bohužel u konce. Nakonec jsme se vrátili do

bílé budovy, která je naší školou.

Mince v hodnotě 100 milionů korun, váží 130 kg a je z ryzího zlata (99,98%). (obr. vlevo)

Vyrobili ji v mincovně v Jablonci nad Nisou a výroba trvala 550 hodin.

Repliky tří královských korun – maďarská, česká a rakouská – v těchto zemích se platilo korunami. (obr. vpravo)

Stanice malých přírodovědců

Kryšpín Michal a Barča Hejlová, 2. V

V březnu jsme si také užili mini ZOO na Smíchově, kde jsou různá zvířata. Ve Stanici malých-mladých přírodovědců měli krokodýly, želvy, hady, žáby, ryby, ježky, králíky, klokany a papoušky. Byla tam dokonce myš, která měla na kůži bodliny, aby se uchránila před nepřáteli. Hlavně před hadem. Nejvíc se mi líbila sova pálená a kosmani zakrslí. Kosmani jsou nejmenší opice na světě.

Pán, který nás stanicí prováděl, nám řekl spoustu zajímavostí. Například řekl, že klokani umí vyskočit až 6 metrů do výšky. Měl jsem zážitek s papoušky, hodně nahlas křiče-

li. Byli to papoušci kakadu. Zaujalo mě, že ve stanici roste jeden druh největších sekvojí.

Také jsem zjistil, že prasátka jsou stejně chytrá jako psi, to mě překvapilo. Všiml jsem si, že ve stanici již kvetou některé jarní květiny, poznal jsem narcis a fialku. Někteří moji spolužáci měli také možnost pohladit si místní králíčky. U výběhu pro morčata jsem si hned vzpomněl na svoje morče Steeva, které mě čeká doma.

Stanice malých přírodovědců se mi moc líbila, bylo to tam parádní.

Hamletovský monolog

Hamletovský monolog

v pojetí žáků našich osmáků

(vážně i nevážně)

*Být, či nebýt? To je to, oč tu běží!
Je důstojnější trpělivě snášet
kopance, rány, facky osudu,
nebo se vrhnout proti moři útrap
a rázem všechno skončit? Zemřít, spát!
Nic víc. Ten spánek uspí bolest srdce,
ukončí všechna trapná trápení
lidského těla. Jaké větší přání
by člověk mohl mít? Spát, zemřít, nebýt.
(Hamletův monolog, jednání třetí, scéna první,
verše 57–65, v překladu Jiřího Joska)*

Splním si úkoly či nepůjdu do školy, to je, oč tu běží.

Volný čas nalézám stále jen stěží.

Však dobře vím, bez snahy málo jen docílím.

Ospalost přichází, s tělem se hádá, nad kopcem sešitů hrbím si záda.

A bolest pačivá do těla, do duše, tiše se vkrádá.

Dát vlasům barevnost novou, jít či nejít s moderní dobou.

To je, oč tady běží, tíha rozhodnutí v hlavě mi leží.

Modrá snad? Blankytná? Jak oceán, jak vlny se tříštící

a vlasy mé stanou se bouřící vichřicí.

Jen nevím, to nevím, zda mám se k vlnám již odhodlat,

otec můj bezvlasý, zda změnu mou uvidí rád.

Ptám se teď sebe, ptám se a ptám, či pro barvu modrou klid naší rodiny riskovat mám.

Jít trénovat či zůstat doma, to je, oč tu běží.

Slunce se schovalo, za okny sněží.

Odejít za týmem, nasátí vzduchu, či zůstat v svém domově bez špetky vzruchu.

Xbox či počítač vábí mě dosti, nechci já rozhybat své líné kosti.

Najdu si výmluvu, ošálím sebe sám, či vezmu své tenisky a trénink vykonám?

Zvedám se pomalu, chabě a s nechutí, odcházím na fotbal, ač nikdo mě nenutí.

Nakrmit kočky či nechat je hladové, to je, oč tu běží.

Na ničem jiném teď nezáleží.

Je lépe jídlem je umlčet, či nechat ty potvory pro dnešek hladovět?

Otevřít konzervu kočičích radostí, či ležet si na gauči, ať někdo jiný ty mňoukavé pohostí.

Nechám je mňoukat, nechám je toulat, vždyť táta až dorazí, brzy již snad, ty naše příšerky nakrmí rád.

Jíst či nejíst – to je oč tu běží.

Večeři jsem před chvílí měla, ale cítím se jako bych měsíc hladověla.

Sama mnoho nezmůžu, lepší je to se žužu.

Chtěla bych však zhubnout, s mojí váhou pohnout.

Velké chutě mám, tohle těžko dám.

Přetvařovat se či nepřetvařovat, to je, oč tu běží.

Zda je lepší posměch a urážky snášet či podle sebe žít.

Důstojnost ztratit či do stáda se zařadit.

Přetvářka, lež, nic víc – to se mi ze srdce protiví, že lhala bych sobě sama a ostatním též.

Přetvářka, lež, jak těžké závaží, odraž se, běž.

Říct či neříct, to je, oč tu běží.

Zda důstojněji snášet rozpolcení a úzkost v sobě, či trápit horkokrevné okolí svými problémy.

Říct, mlčet, nic víc a vědět, že těmi slovy to neskončí.

Ta bolest na srdci, ta co mě ničí, jež patří k mé starosti.

Radosti, ty žádoucí nade všechno... Říct – mlčet.

Pokračovat nebo rázem vše ukončit? To je, oč tu běží.

Ruční papír

Helena Pavlovcová

V rámci Dne Země recyklovaly 7. třídy novinový papír a přetvářely jej na papír ruční. Tradiční postup byl upraven podmínkám třídy výtvarné výchovy. Starý novinový papír žáci natrhali na kousky, namočili do vody a rozmixovali. Vzniklou hmotu, na první pohled ne příliš vábnou, rozprostřeli na

Vulgární slovní hříčky, přestat poslouchat vše okolo a ukončit to celé divadlo.

Kopance, rány, vulgarita.

Nechat srdce vzplanout v hořící nejistotě, budu vůbec někomu chybět?

Nebo přestat vnímat všechn ten odpad, co mne se týká a jít si jen svou cestou do neznámé budoucnosti.

Všechno to trápení současnosti, trápení teď a tady. Váhám a nevím si rady....

Chtít nebo nechtít, to je, oč tu běží.

Proč si tuto otázku nedopřát?

Nehty se zde musíme drásat či si můžeme radosti dopřávat?

Za radost já chci se prát. Stát si za svou radostí víc a víc, udělat z rubu líc.

Proč bičovat sebe sám, zlé sny příliš dobře znám.

Cítím chtivost po životě velikou. Velikou a upřímnou.

Chci zůstat sama sebou, mnou.

připravená síta. Aby vznikl rovný papír, bylo nutné síto s nanesenou hmotou přiložit na kus hadru a do tenka vyválet válečkem. Hadry s papíry žáci naskládali na sebe a zatížili, aby vytekla přebytečná voda. Nakonec je stačilo rozložit a nechat uschnout.

Záhada rozluštěna

aneb Co se skrývá za tajemným úsměvem Mony Lisy?

Andulky a Cvrčci to vědí a prozradí i Vám.

Sfoukla jsem v komnatách všechny svíčky? To by tak bylo, abychom vyhořeli!

Jestlipak budu někdy slavná?

Chce se mi hrozně spát.

Co to ten Da Vinci má dnes na sobě...?

Dáme jídlo?

Měla bych před létem trochu zhubnout.

Jak dlouho tu budu muset ještě sedět?

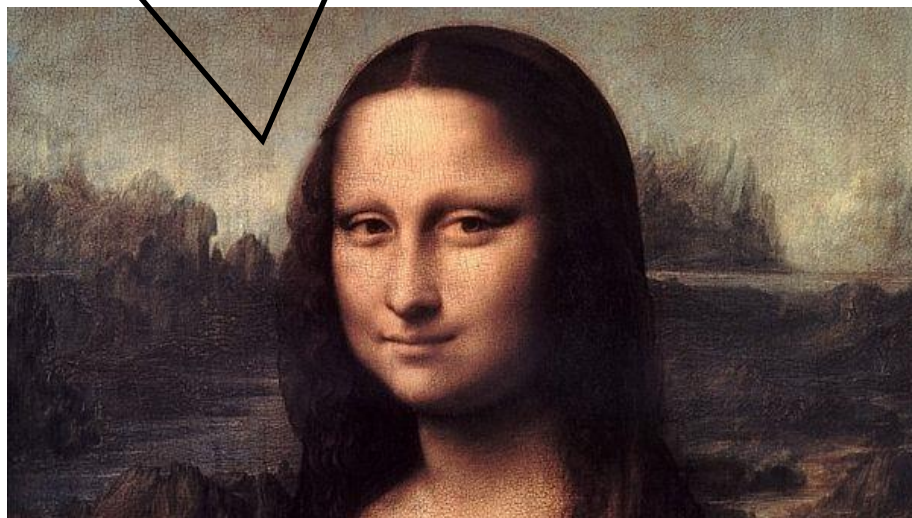
Jestli jsem se neměla přeci jen trochu nalíčit...

Potřebuji se podrbat na čele.

Já už chci domů!

Leonardo by si už konečně měl ostříhat ty vlasy, trčí mu to do všech stran.

Mám k té večeři udělat špagety nebo penne?

Anketa - Leonardo da Vinci

Klára, Nikola, Linda, Terka (5. L) a Jan Myslík (6. H)

Čtenáři Kiwi měli zájem o ankety. První z plánovaných ankety byla o Leonardu da Vincim. Geniálním renesančním umělcem a vědci, který zemřel 2. května 1519, tedy přesně před pěti staletími. Pokud budete mít nápad na další anketu, na 1. stupni řekněte své třídní učitelce nebo nám napište do krabice v 8. C. Nepište nám prosím vulgaritu a nesmysly.

V anketě nám odpovědělo 38 žáků i učitelů.

Úplně správné byly 4 odpovědi.

Na otázku, co se vybaví pod jménem Leonardo da Vinci, odpověděli nejčastěji „umělec, obrazy, vědec“. Někomu se vybavilo šifrované písmo, Louvre, Itálie, renesance, věda.

Za nejznámější da Vinciho obraz tázání označili Monu Lisu. Několik uvedlo i Poslední večeři Páně.

Pět da Vinciho vynálezů neuvedl téměř nikdo. Nejčastěji se objevuje tank, letadlo, auto, kulomet, vrtulník, což je správně. Našli jsme ale i chybnou odpověď, když někdo napsal dinosaura, sporák a hlavolam, powerbanku, internet, počítač, nabíječku a kávovar.

Osmáci se ve výtvarné výchově pokusili vytvořit živé obrazy Leonarda da Vinciho. Jak pěkně se jim to povedlo, můžete posoudit

podle fotografií na titulní a na této stránce.

Kiwi ①

Kiwi a neznámá zachránka-1.část

Marie Anna Jechová

Centrum TS, z.s. ve spolupráci se **ZŠ Jižní IV.** a dalšími místními spolky,
za podpory Magistrátu hl. města Prahy a Městské části Prahy 4

vás srdečně zve

ZAHŘADNÍ SLAVNA

30. 5. 2019
15:00 - 19:00 hod.

Městská část
Praha 4

vstup z ulice Lešanská

